

מ"ת 11893/03/17 - מדינת ישראל נגד אוראל מורנו

בית משפט השלום באשקלון

מ"ת 11893-03-17 מדינת ישראל נ' מורנו(עציר)
תיק חיצוני: 24015/2017

בפני כבוד השופטת ענת חולתא
המבקשת מדינת ישראל
נגד
המשיב אוראל מורנו (עציר)

החלטה

כתב האישום

1. ביום 6.3.17 הוגש כתב אישום נגד הנאשם המייחס לו 2 עבירות גניבת רכב, 2 עבירות קשירת קשר לעשות פשע וגניבה מרכב.

על פי כתב האישום, במועדים הרלוונטיים לכתב האישום, שהה הנאשם בעסק לשטיפת רכבים בשדרות וקשר קשר לביצוע פשע עם אביב אילה, שעבד בעסק.

על פי האישום הראשון ובמסגרת אותו קשר עם אביב, קיבל הנאשם ביום 1.1.2017 מפתחות רכב מסוג סיטרואן ג'מפי מ.ר. 7611412, שיכפל אותם והחזירם לאביב. בסמוך לשעה 18:00, בעלת הרכב החנתה את רכבה בסמוך לביתה ובסמוך לשעה 2:37 גנב הנאשם את הרכב והעבירו למקום חניה שאינו ידוע.

על פי האישום השני ובמסגרת אותו קשר עם אביב, קיבל הנאשם ביום 16.1.2017 מפתחות רכב מסוג פסאט מ.ר. 6369376, שיכפל אותם והחזירם לאביב. בשעות הלילה העביר הנאשם את רכב הפסאט לאחר ובמועד אינו ידוע, עובר לתאריך 29.1.2017, החזיר הנאשם למתלונן את הפסאט ואף שילם למתלונן יחד עם אביו סכום של ₪ 30,000 בגין נזקים שנגרמו לרכב.

על פי האישום השלישי, במועד שאינו ידוע, כחודש עובר לתאריך 28.2.2017, בזמן שהמתלונן שטף את רכבו בעסק לשטיפת רכבים, נטל הנאשם את מפתחות ביתו של המתלונן מתוך הרכב ובתאריך 28.2.2017 עובר לשעה 17:20, נפרץ ביתו של המתלונן ונגנבו ממנו תכשיטים רבים.

2. המדינה עתרה למעצר הנאשם עד תום ההליכים נגדו בנימוק כי בשים לב למיוחס לנאשם, קיים יסוד סביר לחשש שהמשיב יסכן את בטחונו של הציבור באם ישוחרר, זאת בשים לב לעבירות שביצע הנאשם תוך שיטתיות ובחירת הרכוש הפוטנציאלי שחפץ בגניבתו. על כן המדינה סבורה, כי אין חלופה הולמת אשר תנטרל את הסכנה הנשקפת מן המשיב מלחזור ולבצע את המיוחס לו בכתב האישום וכי אינטרס ההגנה על הציבור ורכושו גובר על האינטרס שבחירותו של המשיב.

עוד מפנה המדינה לעברו הפלילי של הנאשם הכולל הרשעות קודמות בעבירות רכוש רבות בגין ריצה מאסרים בפועל ואף תלוי ועומד נגדו עונש מאסר על תנאי בר הפעלה.

דין מיום 9.3.2017

3. המדינה הציגה את התשתית הראייתית בעניין הנאשם, ובתמצית:

א. מדובר בעסק של שטיפת רכבים ונאשם נוסף שהוגש נגדו כתב אישום בנפרד, הוא חבר של הנאשם בתיק שבפניו ועובד באותו עסק כשוטף רכבים (להלן - אביב). אביב מפליל את הנאשם בהודעות שמסר במשטרה, כי מסר לנאשם את מפתחות שני כלי הרכב.

ב. בנוסף, אביב מסר בהודעתו כי הנאשם החזיר את רכב הפסאט שנגנב למתלונן באישום השני. אף אביו של הנאשם אישר זאת בהודעתו וכן מסר גם המתלונן.

ג. המדינה מפנה להודעת המתלונן באישום השלישי בדבר הפריצה לביתו וגניבה ממנו.

ד. המדינה מפנה לעדויות שלמה כהן ובני נגר בדבר שכפול מפתחות רכב ומעורבות הנאשם בהקשר זה.

ה. המשיב נחקר בתחילה ואינו מוסר גרסה עניינית או כל הסבר אחר. בחקירה ראשונה מיום 1/3/17, כשמטיחים בפניו את עניין גניבת הרכבים, הוא לא אומר - לא גנבתי, אלא שואל איזה רכבים. כשמטיחים בפניו את עניין הפריצה לבית, המשיב שומר על זכות השתיקה.

ו. המדינה מפנה לעדות דודו של הנאשם, שקושר אותו לביצוע העבירות וכי הנאשם פנה אליו לגבי תשלום כסף למתלונן באישום השני.

ז. בהודעת הנאשם מיום 2/3/17, בשעה 16:24, הנאשם מתייחס לשכפול מפתח הרכב נושא האישום הראשון וטוען כי הבין שאביב הוא שגנב רכב זה. מדובר בטענה שעולה לראשונה בהודעה זו והנאשם לא חוזר על הטענה גם במהלך העימות עם אביב, אלא הוא שותק לאורך כל העימות.

ח. הנאשם שותק גם במהלך העימותים הנוספים.

ט. לטענת המדינה, המשיב מודה בשכפול המפתחות של רכב הפסאט על ידי בני נגר. כמו כן המדינה הפנתה לחקירת הנאשם מיום 2-3-17 עמ' 6 שורות 161-163, שם קושר עצמו לגניבת רכב הפסאט.

4. הנאשם טען, כי ישנן ראיות ברמה המינימאלית ביחס לאישומים 1 ו-2 וכי ביחס לאישום 3 אין ראיות כלל. טענות הנאשם ביחס לתשתית הראייתית בעניינו הן, בתמצית:

א. הנאשם אינו עובד בעסק לשטיפת המכוניות, מעולם לא הועסק בו ולא היה במגע עם כלי הרכב. כל חטאו הוא בחברות שלו עם אביב, שהוא העובד בעסק.

ב. ביחס לאישום השלישי, המתלונן מסר את רכבו לשטיפה ונתן את מפתחות הרכב לאביב. כשחזר לקחת את הרכב גילה שמפחות הבית חסרים. הוא חזר למקום השטיפה ואביב ופליקס (בעל המקום) חיפשו את המפתחות ולא מצאו. הנאשם הגיע אל המקום כעבור מספר שעות לשוחח עם חברו אביב ומצא את המפתחות על הרצפה ומסר אותם לפליקס.

ג. אין כל ראייה הקושרת את הנאשם לגניבת המפתחות של המתלונן.

ד. המתלונן עצמו מספר, כי מספר ימים לאחר שביתו נפרץ, זיהה מחוץ לביתו את פליקס, התקשר אליו ואמר לו להחזיר מה שלקח אחרת יתקשר למשטרה ואז פליקס עזב את המקום. המתלונן החל לנסוע לכיוון משטרת שדרות ואז נחסם על ידי פליקס ברכבו. בין השניים מתפתח עימות ואז המתלונן עוזב את המקום ומגיש תלונה.

ה. מן התיק עולה, כי אביב מפליל את הנאשם ומנסה להטיל עליו את האחריות.

ו. אביב הוא שביקש מהנאשם למצוא לו מישהו שמשכפל מפתחות של רכב. הנאשם הפנה את אביב לאדם בשם שלמה כהן שהוא בעל עסק לשכפול מפתחות בשדרות. הנאשם אמנם המתין בעסק של שלמה כהן אך אביב הוא שהניח את רכב המתלוננת, עזב את מקום השטיפה, הגיע לשלמה כהן בשדרות וביקש לבצע את השיכפול. לאחר השיכפול אביב הוא ששוב הניע את הרכב וחזר למקום השטיפה. מעורבותו של הנאשם מסתכמת בתיווך בין אביב לשלמה כהן, דהיינו - סיוע לכל היותר. אין כל ראייה הקושרת את הנאשם עצמו לגניבת הרכב.

ז. גם הרכב הנושא האישום השני נלקח על ידי אביב לשלמה כהן, אך התברר כי אין אפשרות לשיכפול המפתחות. על כן פנה אביב לנאשם וביקש ממנו למצוא מישהו אחר. הנאשם הפנה את אביב לאדם בשם בני נגר - אף הוא בעל עסק לשיכפול מפתחות. אביב מגיע עם הרכב לבני נגר, שם משכפל את המפתחות ואביב חוזר למכון השטיפה. הרכב נגנב לאחר מכן.

ח. מספר ימים לאחר גניבת הרכב, הבעלים מערב אדם בשם סויסה, שלאחר בדיקות הגיע למסקנה שהגניבה נעשתה באמצעות מכון השטיפה. סויסה מגיע אל המקום וגם אביו של אביב מגיע אל המקום. סויסה מפעיל לחץ על הנוכחים ואביב מודה שהוא מעורב בגניבת הרכב. הם מגיעים לביתו של הנאשם וגם שם מופעל לחץ והשניים נדרשים לשלם סכומי כסף.

ט. בחלוף שבוע ממועד גניבת הרכב, מתקבלת הודעה למתלונן שם נאמר לו שהרכב נמצא זרוק ליד המחסום, בחלקו של הצד הפלסטיני. בסיוע הצבא הנאשם ניגש למקום והרכב מוחזר למתלונן. בעקבות הלחץ שהופעל עליהם ומתוך פחד שילם אביב למתלונן 46,000 ₪ והנאשם שילם 30,000 ₪ בגין הנזק שנגרם לרכב. לשאלת בית המשפט השיב ב"כ הנאשם, כי הנאשם לא התלונן במשטרה בעניין זה.

י. נטען, כי סעיף האישום המיוחס לנאשם בכתב האישום בהקשר לרכב אינו תואם את הראיות ואת כתב האישום.

יא. המשטרה לא פעלה נגד משכפלי המפתחות שלא היו אמורים לבצע השכפול ללא הצגת מסמכים מתאימים.

יב. נטען, כי הנאשם אכן שתק בחקירתו הראשונה אך זאת מאחר ולא ניתנה לו האפשרות לפגוש את עורך דינו אך למחרת שיתף פעולה באופן מלא.

5. בנוסף נטענה טענת אפליה אל מול אביב, שאף שחלקו גדול יותר הוא שוחרר כבר במעמד הגשת כתב האישום. בהקשר זה נטען עוד, כי התנאי המיוחס לנאשם אינו בתוקף שכן מדובר בתנאי לשישה חודשים בלבד מיום מתן גזר הדין והוא חל על עבירת גניבה וסיוע לפריצה לבית מגורים. נטען, כי מאחר שחלקו של הנאשם הוא לכל היותר סיוע לשיכפול המפתחות התנאי איננו חל. בנוסף נטען, כי גם בעניינו של סוסייה שאישר שקיבל לידיו סכומי כסף מהנאשם ומאביב לא מוצתה האכיפה.

6. בבית המשפט הוצעה חלופת מעצר בתנאי מעצר בית בבית סבתו של הנאשם בשדרות בפיקוחה ובפיקוח אמו ואחותו. המפקחות נחקרו בבית המשפט.

7. לעניין עילת המעצר והחלופה המוצעת הבחינה המדינה בין הנאשם ובין אביב לאור ההבדלים במיוחס להם בכתב האישום. כן נטען, כי לאביב אין כל עבר פלילי. המדינה סבורה, כי לאור התכונן המוקדם והתייחסותו אין מקום לשחרור הנאשם לחלופה והפנתה בהקשר לעילת המסוכנות גם לפרפראזות בתיק החקירה המצביעות על מעורבות הנאשם בהעברת הרכב נושא אישום 2 לשטחים והחזרתו משם על ידי הנאשם עצמו.

ביחס לחלופה המוצעת נטען, כי מדובר בחלופה באותה העיר בה פעל הנאשם ובה מתגורר גם אביב. המדינה סבורה כי אף שהמפקחות מצמצמות ממעורבות הנאשם בפלילים, היא אינה טוענת שאינן מתאימות לפיקוח בתנאי מעצר בית אך נטען, כי גם על המפקחות עצמן, הנאשם זקוק לעזרה וסיוע רב מכפי שניתן לספק לנאשם במסגרת מעצר הבית.

התשתית הראייתית בתיק החקירה

8. בחנתי את תיק החקירה ושבתתי ועיינתי בטענות הצדדים. מסקנתי היא, כי אין כל כרסום בראיות התביעה וכי קיימות ראיות לכאורה נגד הנאשם ביחס לכל המיוחס לו בכתב האישום. להלן פירוט עיקר הראיות בתיק:

9. הודעות אביב אליה:

א. הודעה מיום 1.3.17 - זוכר שתמיר פרץ בא לחפש את המפתחות שלו. תמיר ופליקס חיפשו בשואב וגם בניקוז. אחר כך אוראל מורנו שהיה במקום מצא אותם על הרצפה ונתן לפליקס. הוא עצמו המשיך לעבוד ולא היה מעורב בזה. הוא ואוראל מורנו חברים מזה שלושה חודשים. אוראל היה בא ויושב איתו בשטיפה ומבקש ממנו לדאוג לו למפתחות של מכוניות מסוימות, תמורת כסף והוא עשה זאת. בזמן שהוא היה מנקה אוראל היה משכפל את המפתחות ומחזיר לו. אוראל שילם לו 2,000 ₪ על אחד הרכבים (אישום 1). סיפר לאביו על האירוע של הרכב נושא אישום 2, כי המתלונן "עלה עליו" ופחד. אוראל היה מספר לו שגנב את המכוניות. לגבי אישום 2 - השטיפה היתה ביום חמישי, אח"כ הרכב נגנב וביום ראשון המתלונן בא אליו יחד עם אדם נוסף בשם סוסייה. הוא התלווה אל המתלונן. קראו גם לאבא שלו. בפגישה אמר להם שאוראל שיכפל את המפתחות ונגנב את הרכב. ואז הם הלכו לאוראל ואוראל אמר שהוא יחזיר לו את הרכב תוך שעתיים. הבין שזה לא קרה. ואז למחרת המתלונן התקשר לאבא שלו ואמר שהרכב לא חזר והרכב עולה 120,000 ₪ אז שכל אחד מהם יארגן 60,000 ₪. ואז

היתה שיחה נוספת ואוראל ביקש שיתנו לו שבוע להחזיר את הרכב ואחרי שבוע אוראל החזיר את הרכב. הבין מהמתלונן שזרקו לו את הרכב ליד המחסום. כשהרכב חזר המתלונן התקשר לאבא שלו ואמר שהרכב מפורק ושכל אחד ישלם 30,000 ₪ ואבא שלו שילם. לשאלה האם מישהו איים עליו השיב שלא. אוראל אמר לו שערבים באים אליו מקבלים ממנו מפתח משוכפל ובורחים עם הרכב. לגבי אישום 3 - בזמן שניקה את הרכב אוראל בא ולקח את המפתח והלך לשכפל אותו וחזר אחרי שעתיים. בערך בזמן הזה המתלונן תמיר ופליקס חיפשו את המפתח בשואב, בבויב, בתעלה ולא מצאו ואז תמיר הלך. אחר כך אוראל אמר לפליקס יש פה מפתח ונתן לו. אוראל אמר לו שהוא מתכוון להיכנס לבית של תמיר ולקחת את המפתחות של הרכב. כחמישה ימים לאחר מכן אוראל אמר לו שנכנס אל הבית של תמיר ולקח את המפתחות. לדבריו שיתף פעולה כי היה תמים, כי שילם לו, אוראל אמר לו לא לדאוג כי הוא בודק שיש להם ביטוח. לדבריו פליקס ידע מה שאוראל עושה. מאשר שאחרי המקרה באישום 2 פליקס אמר לו לשבת בבית. הוא נתן לאוראל את הקודים של הרכבים שאותם ידע כי שטף את הרכבים. מבקש סליחה ומצטער. אוראל השפיע עליו לרעה.

ב. הודעה מיום 2.3.17 - אוראל הוא זה שהיה משכפל את המפתחות אצל אדם בשם שלומי. הוא עצמו לא היה שם. בהמשך מאשר שלגבי הרכב באישום 1 אוראל שכנע אותו לקחת את הרכב לשם יחד איתו. אוראל הוא שפנה לשלומי וביקש לשכפל. אוראל כבר היה במקום, התקשר אליו וביקש ממנו להגיע. אוראל הוא ששילם עבור השיכפול. לגבי האישום השני אוראל התקשר אליו ואמר לו להגיע לכניסה לשדרות. היה שם מישהו שאוראל דיבר איתו קודם. אוראל לקח את המפתחות, נתן לו כדי שישכפל ואז הוא עצמו החזיר את הרכב לשטיפה. אוראל היה לפני כן אצל שלומי לגבי המפתחות האלה ושלומי אמר לו שלא יכול לשכפל אותם. הוא עצמו לא היה אצל שלומי באירוע זה. לשאלה למה לא סיפר זאת קודם משיב שלא שאלו אותו.

ג. הודעה מיום 5.3.17 - חוזר על גרסתו שאוראל הוא שיצר את הקשר עם המשכפלים. אוראל היה במקום והתקשר אליו להגיע עם הרכב. באירוע השני הוא חיכה ברכב לא יודע מה אוראל ושלומי דיברו ביניהם. אוראל הוא ששילם תמיד. גם בפגישה עם המשכפל השני הוא לא הוציא מילה. אוראל כבר היה שם וסיכם איתו הכל.

10. הודעות הנאשם:

א. הודעה מיום 1.3.17 מתאפיינת בחוסר שיתוף פעולה מצדו של הנאשם בחלקה הראשון של החקירה ושתיקה בחלקה השני.

ב. הודעה מיום 2.3.17 - ביחס לרכב נושא האישום הראשון מוסר הנאשם שאביב התקשר אליו ואמר לו שהוא הולך לשכפל את המפתחות. אביב כנראה רצה לבצע את הגניבה דרכו והוא לא הסכים. למחרת אביב אמר לו שהרכב נעלם. השכפול נעשה באמצעות שלמה כהן. הוא עצמו לא היה במקום השכפול. אביב שילם. ביחס לרכב נושא האישום השני אביב ניסה לשכפל את המפתחות אצל שלמה כהן ולא הצליח ואביב ביקש ממנו שימצא לו מישהו אחר. בסופו של דבר השיכפול בוצע אצל אדם שחושב ששמו בני נגר. אביב שילם. הוא עצמו לא קשור לגניבה. לשאלה מדוע לא אמר את הדברים במהלך העימותים שנערכו משיב שמוכן להגיד להם את זה בפנים. לדבריו במהלך כל הפגישה שנערכה לאחר שנגנב הרכב השני הוא עצמו שתק. בפגישה היה מטעמו דודו (אח אל אמו) - מוטי. בסופו של דבר

המתלונן החזיר את הרכב הוא לא היה שם ולא יודע איך זה בוצע. הוא לא היה כששולם הכסף ולא ידע על כך. מכחיש שפנה למוטי בקשר לתשלום. מכחיש מעורבות בגניבת הרכב נושא אישום 2. טוען שלא היה בשדרות באותו מועד אלא עישן נרגילה עם אביב והוריד אותו בביתו בשתיים לפנות בוקר. המתלונן בא אליו יום לאחר הגניבה של רכבו. הנאשם מאשר שהיה במתחם שטיפת הרכבים כי אביב קרא לו. הנאשם טוען שמצא את מפתחות הבית נושא אישום 3 על הרצפה. לשאלה מדוע לא אמר את הדברים בעימות אין לו תשובה ומבקש עימותים חוזרים.

ג. הודעה מיום 5.3.17 - הנאשם מזהה את שלמה כהן. אביב אמר לו ששיכפל אצלו את מפתחות הרכב נושא אישום 1. הוא עצמו לא היה במקום. הנאשם מאשר שהתלווה לאביב בעת שכפול המפתחות נושא אישום 2 אצל בני נגר. מזהה את תמונתו. מאשר שתיאם את הפגישה. בהמשך לעימותים שבוצעו מכחיש שהוא זה שביקש את השיכפול וכן עומד על הכחשתו שהיה אצל שלמה כהן. לדבריו אביב התקשר אליו בעת שכפול המפתחות נושא אישום 1 והוא היה באותה עת בבאר שבע.

11. הודעת המתלונן תמיר פרץ 28.2.17 (אישום 3) - מגיש תלונה על פריצה לביתו. מוסר שחושד שהפריצה קשורה באובדן מפתחות הבית בעת שטיפת הרכב לפני כשלושה שבועות. מתאר שלאחר שאשתו לא מצאה את המפתחות הגיע למקום השטיפה וחיפשו במקום. חיפש גם בבור הביוב ולא מצא. לאחר כשעתיים התקשר אליו פליקס ואמר שמצא את המפתחות בביוב.

12. הודעות פליקס איליאייב:

א. הודעה מיום 28.2.17 - בהתחלה ניסו להפיל עליו את עניין גניבות המכוניות. מאז האירוע באישום 2 אמר לאביב לא לבוא יותר לעבודה. יודע שבזמן האחרון אביב חבר של אוראל מורנו שבא ויושב אצלו בשטיפה. בזמנו גם כתב לאוראל סמס כי הבין שהוא מעורב בגניבות. לגבי תמיר פרץ לא מאשר שתמיר עשה בעצמו חיפוש במקום. הוא עצמו חיפש ומצא את המפתחות בביוב והחזיר לו אותם.

ב. הודעה מיום 1.3.17 - מאשר שתמיר הגיע וחיפשו יחד את המפתחות בשטיפה. מאשר שלאחר שהלך אוראל מורנו מסר לו את המפתחות ואמר לו שמצא אותם על הרצפה. אוראל הצביע על מקום שחיפשו בו כבר קודם. הוא החזיר את המפתחות לתמיד. מאשר שהיו שמועות על מעורבות אוראל מורנו בשיכפול מפתחות ואף כתב לו על זה סמס ושלא יבוא יותר לשטיפה. אביב סיפר לו על מה שהיה לגבי רכב המתלונן באישום 2. לשאלה למה לא אמר את הדברים אתמול משיב שהיה לחוץ.

13. הודעת רחמים אליה, אביו של אביב:

א. הודעה מיום 1.3.17 11:55: מוסר את הידוע לו לגבי האירוע באישום 2. מספר על השיחה עם המתלונן. מוסר ששילם למתלונן ₪ 30,000 באמצעות סויה. מוסר שלפני כן שלחו את אוראל מורנו להחזיר את הרכב מהשטחים. בנוסף אביב שילם עוד 16,000 שח - הכל על הנזקים שנגרמו לרכב.

ב. הודעה מיום 1.3.17 13:26: אחרי הפגישה שנכח בה עם בנו, הלכו לפגוש גם את אוראל מורנו. בפגישה הוא הודה שגנב את הרכב ושיכול להחזיר אותו בחזרה.

14. הודעת מוטי פרץ (דוד של הנאשם) 2.3.17:

מאשר אירוע שבו הגיעו המעורבים באישום 2 לביתם והאשימו את אוראל שגנב להם את הרכב. אוראל אמר לו שהוא יחזיר לו את הרכב בתוך יום או יומיים או שבוע, לא זוכר. כשאוראל נכנס הביתה שאל אותו מה קרה אם הוא גנב רכב ואוראל לא ענה לו. אחרי כשבועיים אוראל ביקש ממנו עזרה בקשר לסיפור הזה, הוא ביקש מאמא שלו 30,000 ₪ למשהו אישי - קיבל ממנה את הכסף ואז הוא עצמו הלך למתלונן, נתן לו את הכסף על הנזק, לחצו ידיים ומאז לא פגש אותם. אוראל ביקש ממנו "לגמור את הסיפור" והוא שילם במזומן. ידע שייחס את הגניבה לאוראל והוא חזר שבור אז לא רצה להיכנס לסיפור. לא היו שום איומים. הכל היה בצורה טובה ולא היה שום דבר חריג. יודע שגם רחמים, אביו של אביב שילם אותו סכום.

15. הודעת יגאל סויסה, 2.3.17 [אישום 2]:

מאשר כי לאחר גניבת הרכב לגיסו חשדו באביב ובאוראל. מאשר קיומה של פגישה עם אביו של אביו ולאחר מכן שנסעו לאוראל. לדבריו שניהם הכחישו. מכחיש את תוכנה של הפגישה, מכחיש את עניין הכסף לדבריו לא היה מעורב מערב לכך.

16. הודעות אושר אלבז [אישום 2]:

א. הודעה מיום 2.3.17, 14:39: מאשר שרכבו נגנב והוחזר על ידי הצבא. מאשר שהיתה פגישה עם אביב ואביו. מעבר לכך לא זוכר. מכחיש שבפגישה אביב אמר לו מי גנב את הרכב. מכחיש פגישה עם אוראל. מכחיש העברה של כסף.

ב. הודעה מיום 2.3.17, 16:48: מאשר שחשד באוראל ובאביב שגנבו לו את הרכב. מאשר את הפגישה. מאשר קבלת 30,000 ₪ מכל אחד מהם, כי הרכב חזר עם נזקים רבים. לא מעוניין לפרט מעבר לכך.

17. הודעות שלמה כהן:

א. הודעה מיום 2.3.17:

מאשר היכרות עם אוראל. לא מזהה את אביב. מכחיש שכפול מפתחות.

ב. הודעה מיום 5.3.17:

מכיר את אוראל. את הבחור השני לא מכיר ולא זוכר. יכול להיות שהגיע למקום ולא שם לב. לגבי השכפול של הרכב נושא אישום 1 - לא זוכר. לגבי הרכב נושא אישום 2 - זוכר שלא יכול היה לשכפל, אז התקשר לחבר בשם נגר שכן יכול, אבל לא הפנה את אוראל אליו אוראל כבר הלך בשלב הזה. בהמשך מוסר שכן מסר לאוראל את המידע לגבי נגר.

18. הודעת בני נגר, 3.3.17:

מאשר שכפול מפתחות. הגיעו שני אנשים. אחד הזמין את העבודה בשביל חבר שלו שהוא בעל הרכב. באותו היום שלומי שגם הוא משכפל מפתחות התקשר אליו להתייעץ איתו ולתמחר. בסופו של דבר סגר לבד עם

הלקוח. מי שהתקשר ודיבר איתו היה השמנמן מבין השניים. הוא פגש אותו והוביל אותו אל הרכב ששם ישב הבחור השני.

19. עימותים:

א. עימות עם אביב מיום 5.3.17, שעה 11:10:

אביב מטיח באוראל את גרסתו. אוראל נתן לו את הכסף ואמר לו למסור את הכסף לנגר והוא עשה זאת. אוראל טוען שאביב יזם את העניין. בעת השכפול הראשון היה בבאר שבע.

ב. עימות עם אביב מיום 5.3.17, שעה 12:00:

אביב עומד על כך שאוראל התקשר אליו וחיכה לו אצל שלומי לשכפול המפתחות [אישום 1]. אוראל טוען שהיה בבאר שבע.

ג. עימות עם אביב מיום 1.3.17:

אביב מטיח בו את הדברים. אוראל שותק.

ד. עימות עם רחמים אליה, 1.3.17:

רחמים מטיח בו את הדברים. אוראל שותק.

ה. עימות בין אביב לבני נגר, 5.3.17:

בני נגר לא זוכר את אביב, זוכר רק את השני.

ו. עימות בין הנאשם לבני נגר, 5.3.17:

מזהה את הנאשם. הנאשם יצר איתו קשר ותיאם את ההגעה ודיבר איתו והוביל אותו לבחור השני. הבחור השני מסר לו את הכסף.

ז. עימות בין הנאשם לשלמה כהן, 5.3.17:

שלמה אינו מזהה את אביב. מזהה את הנאשם. מוסר על ניסיון השכפול נשוא אישום 2. אוראל מכחיש.

ח. עימות בין אביב לשלמה כהן, 2.3.17:

לא מזהה את אביב. אביב מזהה את שלומי כמי ששכפל את המפתחות. אוראל כבר היה שם והוא הגיע לבקשתו. אוראל שילם. אוראל הגיע אליו גם לגבי המפתחות באישום 2.

ט. עימות בין אוראל לפליקס, 1.3.17:

פליקס מטיח בו הדברים. אוראל שותק.

20. מזכר מיום 1.2.17 לפיו רכבו של המתלונן באישום 2 נגנב ביום 16.1.17. בשעה 01:30 הרכב פרץ את מחסום מיתר לכיוון השטחים. ביום 29.1.17 מסר המתלונן שהרכב הוחזר לו מהשטחים באמצעות צה"ל. מבירור עם צה"ל לא היתה כל מעורבות שלהם בעניין. בתיק תמונות של הרכב הניזוק לאחר שהוחזר.

21. מפירוט הראיות שלעיל עולה, כי קיימות ראיות לכאורה נגד הנאשם הקושרות אותו לכל המעשים המיוחסים לו בכתב האישום. הודעותיו של אביב מהוות ראיה לכאורה הן ביחס למעשים בהם נטל חלק בעצמו והן ביחס לאמרות הנאשם באוזניו, כי גנב את כלי הרכב. הודעות אביב נתמכות על ידי ראיות נוספות לרבות הודעות שלמה כהן, בני נגר, דודו מוטי פרץ, רחמים אליה ואשר אלבו. הודעות עדים אלה אינן מתיישבות עם גרסתו המכחישה והמרחיקה של הנאשם. הראיות המלמדות, כי הנאשם אמר שיוכל להביא להחזרת הרכב נשוא אישום 2 וכי הרכב הוחזר בפועל, באופן המתיישב עם דבריו של אביב לגבי אמרותיו של הנאשם באוזניו ביחס לשיטת הביצוע מהוות חיזוק של ממש לעניין גניבת הרכב באישום זה, מעבר להודעות אביב. אף העובדה, כי הנאשם שילם 30,000 ₪ למתלונן באישום זה תומכת בראיות התביעה. טענת הנאשם בעת הדיון כי פחד מהמתלונן וכי הופעל עליו לחץ נטענה לראשונה בדיון ואין לה זכר בחומר הראיות. היא אף נסתרת במפגיע על ידי העדים האחרים. בשלב הראשון של החקירה, לרבות בחלק מן העימותים בחר הנאשם שלא לשתף פעולה ושתק בחקירתו. שתיקה זו מהווה חיזוק לראיות התביעה בעניינו. בנסיבות אלה, איני מוצאת כי קיים כרסום כלשהו בתשתית הראייתית ומחלוקות הנוגעות למהימנות העדים ייבחנו במסגרת התיק העיקרי.

עילת המעצר והחלופה המוצעת:

22. המעשים המיוחסים לנאשם מקימים בעניינו עילת מעצר של מסוכנות חרף העובדה שמדובר בעבירות רכוש: המדובר בעבירות שבוצעו בתחכום, תוך תכנון מוקדם, במסגרת קשר פלילי ועולה מן התיק כי קיימת מעורבות של הנאשם ב'תעשייה' שעניינה גניבת הרכב והעברתם לשטחים, היכרות וקשרים עם הגורמים הפועלים בעולם זה ונראה כי הוא מהווה חוליה בתעשייה זו של עבירות רכוש.

23. בנוסף, עיון בגיליון ההרשעות הקודמות של הנאשם מלמד כי לחובתו 7 רישומים קודמים:

א. הרשעה מיום 28.1.14 בעבירות הסגת גבול, סיוע להתפרצות לבית מגורים. גניבה בגינה נדון למאסר בן 4 חודשים בעבודות שירות, בגינה הוטל גם תנאי בן 6 חודשים למשך 3 שנים בעבירה בה הורשע.

ב. הרשעה מיום 12.5.13 בהחזקת סכין.

ג. הרשעה מיום 19.2.13 בשתי עבירות שבל"ר, גניבת כרטיס חיובו גניבה בגינה ריצה 7 חודשי מאסר, וכן הופעל תנאי קודם במצטבר.

ד. הרשעה מיום 1.7.12 בעבירת גניבה.

ה. הרשעה מיום 27.2.12 (התיישנה) בעבירת גניבה.

- ו. הרשעה מיום 28.6.10 מבימ"ש לנוער בגין עבירת הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ובעבירות תעבורה.
- ז. רישום (התיישן, ללא הרשעה) מיום 17.11.09 בעבירת קבלת נכסים שהושגו בפשע.
24. לענין תחולת התנאי, הרי שהמעשים המיוחסים לנאשם באישומים 1 ו-2 בוצעו בתוך תקופת התנאי. נוכח מסקנתי, כי קיימות ראיות לכאורה הקושרות את הנאשם לעבירות של גניבת הרכב, הרי שהתנאי בגין עבירת גניבה בתוקף.
25. לאור האמור לעיל אני סבורה כי קיים הבדל של ממש בין עניינו של נאשם זה ובין עניינו של אביב. עולה מתיק החקירה, כי הנאשם שבפניי הוא הרוח החיה בביצוע העבירות, הוא היוזם, הוא המשלם והוא בעל הגישה וההיכרות עם הגורמים הנוספים המאפשרים את ביצוע העבירות - טרם ביצוע הגניבות ואחריהן. קיים הבדל של ממש גם בנסיבות האישיות שכן לחובתו של אביב אין ולו רישום קודם אחד בעברו. על כן, אני דוחה כל טענת אפליה בין הנאשם שבפניי ובין אביב.
26. החלופה המוצעת היא מעצר בית מלא בבית סבתו של הנאשם תחת פיקוחה ופיקוח אמו ואחותו. לא נסתרה הטענה, כי בתקופת פיקוח קודמת לא נרשמו הפרות. מאידך גיסא, מדובר בסביבת המשפחה הקרובה ביותר של הנאשם וחרף הסתמכות קודמת, ריצוי מאסר קודם והיותו בתקופת תנאי לא עלה בידיהן למנוע המשך ביצוע עבירות על ידו. אכן, התרשמתי מנטייה של המפקחות לצמצם ממצבו של הנאשם כפי שנגלה לפניי וממערבותו הקודמת בפלילים. לשאלות שנשאלו המפקחות לא ידעו, או לא מסרו מידע מלא בענין זה. בין היתר, המפקחות מסרו, כי הנאשם עובד בעבודות מזדמנות ובין היתר כנהג משאית. הנאשם בהודעתו מוסר כי הוא עוסק בתחום הטבק ואף מייבא טבק מהשטחים וכי זו פרנסתו. הדברים אינם מתיישבים עם דברי המפקחות. מאידך נראה, כי קיימת מודעות לגבי הצורך בפיקוח ובמתן טיפול לנאשם, בעיקר אצל אחותו הצעירה ממנו וכי קיימת אצל המפקחים הבנה של תפקיד הפיקוח.
27. בנוסף, טמון קושי בחלופה הנובע ממיקומה - בסביבת פעילותו העבריינית של הנאשם וחזרה אל סביבת מגוריו בה שהה בזמן ביצוע העבירות (וראו לענין זה ולענין עומק מעורבות המשפחה בחיי הנאשם גם בהודעת הדוד מוטי פרץ).
28. חרף האמור לעיל, אני פוסלת את החלופה המוצעת על הסף ואיני סבורה כי אחת דינו של הנאשם להיעצר מאחורי סורג ובריח. בהינתן מפקחים אנושיים מתאימים בעיקרם, ומאחר שמדובר במסוכנות 'רכושית' בעיקרה, אהיה מוכנה לשקול במקרה זה מעצר הנאשם באיזוק אלקטרוני, אם ימליץ על כך שירות המבחן, על מנת לאזן את הקושי הטמון במיקום החלופה אל מול טיבה של המסוכנות ואת ההתרשמות מנטייתן המצמצמת של המפקחות. זאת, בצירוף ערבויות כספיות משמעותיות אשר יתנו ביטוי גם להיקף העבירות המיוחסות לנאשם.
29. לאור זאת, אני מורה לשירות המבחן להגיש בתוך 21 יום תסקיר מעצר בעניינו של הנאשם ובו יבחן את האפשרות כי הנאשם יעצר בפיקוח אלקטרוני בכתובת הפיקוח המוצעת ברחוב השומר 24 בשדרות, תחת פיקוחן של הגב' פרץ מסעודה, ת.ז. 063001044 טלפון: 050-5758631, הגב' סיתונית מורנו, ת.ז. 024583320, טל': 050-7640743, הגב' סהר מורנו, ת.ז. 203333679, טל': 050-8530655. במסגרת התסקיר ייתן שירות המבחן גם המלצות טיפוליות, ככל שקיימות.

30. במקביל, אני מורה למנהלת על האיזוק האלקטרוני לתת חוות דעת בדבר התאמת מקום הפיקוח המוצע למעצר באיזוק אלקטרוני. חוות דעת המנהלת תוגש בתוך 7 ימים.

31. בדיקת מסמכים ליום 5.4.17.

32. עם קבלת תסקיר שירות המבחן וחוות דעת המנהלת, יזמנו הצדדים לדיון או שתינתן החלטה משלימה ללא צורך בקיום דיון נוסף - לפי העניין והצורך.

33. החלטה זו תוקרא לצדדים באולם על ידי חברי, כב' הש' ברזזה ביום 14.3.17. תיק החקירה יוחזר למדינה באולם.

34. המזכירות תעביר בדחיפות העתק כתב האישום, הבקשה, פרוטוקול הדיון והחלטה זו לשירות המבחן.

35. המזכירות תעביר העתק החלטה זו למנהלת הפיקוח על האיזוק האלקטרוני.

ניתנה היום, ט"ז אדר תשע"ז, 14 מרץ 2017, בהעדר הצדדים.